

РЕШЕНИЕ

№ 1230

гр. Пловдив, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в закрито заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Мирела Г. Чипова

като разглежда докладваното от Стефка Т. Михова Въззивно гражданско дело № 20225300502616 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435,ал.2,т.6 от ГПК.

Образувано по жалба, подадена от „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ООД , ЕИК:202527341, длъжник по изп. дело №441/2022г. по описа на ЧСИ Росен Раев, против разпореждане на съдебния изпълнител от 02.09.2022г. , с което е оставено без уважение искането на длъжника за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл.433,ал.1,т.1 от ГПК.

В жалбата се твърди, че оспорваното разпореждане е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателят поддържа, че е погасил паричните си задължение към вискателите преди образуване на изпълнителното дело, чрез банков превод по банковите им сметки открити в „Банка ДСК“ АД. При това положение съдебният изпълнител не е имал право да образува изпълнително дело и е следвало да уважи молбата на длъжника за прекратяване на производството по делото.По изложените оплаквания жалбоподателят моли обжалвания отказ да бъде отменен.

Вискателите по изпълнението Н. Д. М., ЕГН:***** и И. Д. Т.,ЕГН:*****, вземат становище за недопустимост и неоснователност на жалбата.Поддържат, че с влязло в законна сила разпореждане съдебният

изпълнител е оставил без уважение подадената идентична молба от длъжника за прекратяване на изпълнителното дело, поради което подаване на втора молба на същото основание и искане е недопустимо. По същество оспорват плащането на дълга от длъжника преди образуването на изпълнителното дело.

В писмените си мотиви по чл. 436, ал. 3 от ГПК ЧСИ Росен Раев излага доводи за недопустимост и неоснователност на жалбата.

Пловдивският окръжен съд, като взе предвид доводите в жалбата и данните по делото, намира следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице – длъжник в изпълнителното производство, в законоустановения срок по чл. 436, ал. 1 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител, поради което е допустима. Възраженията на вискателите за недопустимост на производството поради влязло в законна сила разпореждане на съдебния изпълнител, с което е оставил без уважение предходна молба за прекратяване на изпълнителното дело, са неоснователни, тъй като актът на съдебния изпълнител не формира сила на присъдено нещо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна поради следното.

Изпълнително дело №441/2022г. по описа на ЧСИ Росен Раев, е образувано по молба с вх. № 7284/03.06.2022г. на Н. Д. М., ЕГН:***** и И. Д. Т., ЕГН:***** , въз основа на изпълнителен лист от 26.05.2022г., издаден по гр. д. № 15022/2020г. по описа на РС-Пловдив, срещу длъжника „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ООД, ЕИК:202527341, за непогасено парично задължение.

С подадена на 29.08.2022г. молба длъжникът е поискал прекратяване на изпълнителното дело поради плащане на задълженията преди неговото образуване. Представени са по делото и 2 бр. авизо за нареден кредитен превод при „Банка ДСК“ АД от 27.05.2022г. с основание за превод- разн. гд15022/2020г. Вискателите са оспорили молбата с възраженията, че не са титуляри на банковите сметки посочени в представените от вискателя 2бр. авизо за нареден кредитен превод, както и че банков превод на суми по техни банкови сметки не е осъществен на дата 27.05.2022г.

С разпореждане от 02.09.2022 г., от ЧСИ Раев е постановен

обжалваният отказ за прекратяване на изпълнителното дело, който отказ съдът намира за правилен.

Хипотезата на т. 1 на, ал. 1 на чл. 433 от ГПК, на която се позовава жалбоподателят- длъжник в изпълнителния процес, изисква наличие на издадена и надлежно заверена от вискателя разписка или квитанция от пощенска станция или писмо от банката, от които да е видно, че сумата по изпълнителният лист е платена или внесена от вискателя преди образуване на изпълнителното дело. В конкретния случай представените от жалбоподателят 2 бр. авизо за нареден кредитен превод при банка „Банка ДСК“ АД от 27.05.2022г., не представляват документи, визирани от нормата на чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК. Тези документи не представляват разписка за плащане, изходяща и надлежно заверена от вискателите, нито документ (писмо), изходящо от банката и удостоверяващо плащане на всички суми по изпълнителния лист по сметката на вискателя. Нещо повече вискателите изрично оспорват и твърдят , че не са титуляри на банковите сметки посочени в представените от вискателя 2бр. авизо за нареден кредитен превод , както и че банков превод на суми по техни банкови сметки не е осъществен на дата 27.05.2022г., поради което не може да се приеме, че в случая е налице предпоставката по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Въззивният съд намира за неоснователно и заявеното от жалбоподателя доказателствено искане за задължаване по реда на чл.192 от ГПК на трето неучастващо по делото лице-„Банка ДСК“ АД да представи информация дали вискателите са титуляри на банковите сметки и дали сумите са постъпили по банковите сметки на 27.05.2022г. С така заявеното доказателствено искане длъжникът цели оспорване на своето парично задължение и неговото съществуване към датата на образуване на изпълнителното дело, които обстоятелства не могат да бъдат разглеждани в настоящето производство.В производството по обжалване на действията и актовете на съдебния изпълнител не могат да бъдат разрешавани материалноправни въпроси, включително и досежно съществуването на вземането на вискателя по делото. Предмет на съдебното производство по обжалване на действията на съдебния изпълнител е потестативното право на жалбоподателя да иска отмяна на отделно действие или отказ на съдебния изпълнител същото да бъде извършено.С постановления в това производство съдебен акт се

разрешава единствено процесуален въпрос и доводи относно съществуването, респ. несъществуването на материално право са несъвместими с производството по обжалване на действията на съдебния изпълнител и не могат да бъдат проверявани в това производство. Постановеният в това производство съдебен акт не може да разреши материално правен спор, касаещ съществуването на вземането, доколкото същото подлежи на разглеждане в исков състезателен съдебен процес/чл.439 от ГПК/, като най-пълно проявление на състезателното начало в гражданския процес, даващо максимално широка възможност на страните да изложат претенциите си и да подкрепят същите със съответните доказателства.

С оглед изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че в случая не се доказва наличието на твърдяното от жалбоподателя основание за прекратяване на изпълнителното производство по чл. 433, ал. 1, т. 1 от ГПК, поради което законосъобразно с обжалвания отказ, искането му за прекратяване на изпълнителния процес е оставено без уважение.

Що се касае до направеното в жалбата искане за спиране на производството по делото, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл.438 ГПК, в правомощията на съда е да спре производството по изпълнителното дело до произнасяне по постъпилата жалба.

В конкретният случай жалбата е неоснователна, поради което не са налице основанията за спиране на изпълнението.

При този изход на правния спор жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на Н. Д. М., ЕГН:*****, направените по настоящето дело разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер от 400 лева.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 25752/05.10.2022г. при регистратурата на ОС-Пловдив, подадена от „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ООД, ЕИК:202527341, длъжник по изп. дело №441/2022г. по описа на ЧСИ Росен Раев, против разпореждане на съдебния изпълнител от 02.09.2022г., с което е оставено без уважение искането на длъжника за прекратяване на изпълнителното производство на основание

чл.433,ал.1,т.1 от ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на жалбоподателя „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ООД , ЕИК:202527341, за задължаване по реда на чл.192 от ГПК на трето неучастващо по делото лице-„Банка ДСК“ АД да представи по делото информация , както и искането по чл. 438 ГПК за спиране на изпълнението.

ОСЪЖДА „Агенция за контрол на просрочените задължения“ ООД , ЕИК:202527341, да заплати на Н. Д. М., ЕГН:*****, сумата от 400 лева-разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____